

[Niels Westerby.]

livsvigtigt område, og hvis man skal gribe ind, efter hvilke retningslinjer afgørelsen skal træffes. Det er ikke, havde jeg nær sagt, det småpjut, som findes i bunden af et lovforslag om, at man skal have et organ — det er ikke det, der volder vanskeligheder.

Der er altså et skærende misforhold imellem på den ene side de smukke tanker, der ligger bagved lovforslaget, og på den anden side det middel, man anbefaler anvendt. Jeg må ærlig talt sige, at jeg forstår slet ikke al den interesse, jeg havde nær sagt: al den politiske hurlumhej, som der har været om denne tanke eller dette lovforslag, da det netop er så spinkelt og af så lidet vidtrækkende karakter og næsten ikke flytter noget som helst. Det er jo altså kun en paragraf i fremtidige situationer, man sparer, og det er ikke den paragraf, der giver hovedbrud eller nogen som helst vanskeligheder.

Flere ordførere har været inde på, at det fremsatte lovforslag kunne foranledige, at man kom til at drøfte, hvordan man skulle standse konflikter på livsvigtige områder. Det er jeg slet ikke sikker på at det kan. Det forslag, der er fremsat her, vækker en vældig irritation hos alle de implicerede parter, både på arbejdsgiverside og på lønmodtagerside. Denne irritation står på den ene side, og på den anden side står der et lovforslag, som bogstavelig talt næsten intet indeholder. Er der da virkelig grund til at fremsætte et sådant lovforslag, som ikke indeholder nogen løsning, selv om det blev vedtaget, på problemet med konflikter på livsvigtige områder, men som skaber al denne irritation? Jeg må sige, at lovforslaget efter min opfattelse må karakteriseres som værende en tynd kop te, som ikke er al den politiske hurlumhej værd. Jeg forstår godt, at det ærede medlem hr. Baunsgaard har været indstillet på at lave et smukt rosenbed, gående ud på, at nu skulle man forhindre konflikter på livsvigtige områder, men jeg må ærlig talt sige til det ærede medlem, at når man agter at lave et rosenbed, så bør man ikke starte med at plante en tidsel, og det er jo i virkeligheden det, man gør her. Man har skabt irritation uden samtidig at komme med forslag til løsning af problemet med konflikter på livsvigtige områder i samfundet.

Knud Hertling: Vi fra den grønlandske gruppe finder det rigtigt på forhånd at meddele vor stillingtagen til det fremsatte lovforslag, så meget mere som lovforslaget, sådan som det er fremsat, også gælder for Grønland.

Jeg var — jeg tør næsten sige som sædvanlig — meget imponeret af den måde, hr. Baunsgaard forsvarede sit partis forslag på. Til trods herfor er vi af den overbevisning, at de betænkeligheder, der blev udtrykt af forskellige ordførere, har så megen realitet i sig, at vi må være enige med dem.

Den væsentligste grund til, at de grønlandske medlemmer ikke kan give tilsagn om medvirken til lovforslagets gennemførelse, er imidlertid den, at vi i Grønland først i den allerseneste tid har fået en arbejderbevægelse af et vist format. Vi finder, det vil være forkert af os, hvis vi på forhånd skulle være med til at indskrænke denne spæde bevægelses muligheder for at anvende lovlige midler i sin kamp for at opnå bedre vilkår, selv om deres eventuelle strejke skulle ramme samfundsvigtige områder.

Fra grønlandsk side har vi de allerbedste erfaringer med hensyn til arbejdsmarkedsparternes vilje og evne til at finde frem til fornuftige løsninger. Derfor tror vi, at det er rigtigt, at man så vidt muligt overlader sådanne konflikter til løsning mellem parterne. Jeg tænker her på den aftale, der er truffet mellem arbejdsmarkedets parter her nede om besejling af Grønland, selv i en strejkesituation her i landet. Dette eksempel viser, at man fra disse parters side absolut er indstillet på, når det er nødvendigt, at finde frem til rigtige og fornuftige løsninger.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at taletiden i anden omgang for ministre maksimalt er 10 minutter, for ordførere og andre medlemmer 5 minutter.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Ja, denne formaning tager jeg med. Forholdet er vel også det, at skulle jeg gå ind på alle de synspunkter, som har været fremme i diskussionen her, så ville det i nogen grad blive en gentagelse af de synspunkter, jeg fremførte i mit første indlæg.

Der er én ting, som er ganske bemærkelsesværdig i den diskussion, som har fundet